

311.

Od Vsetína.

Pod tú ho - rú ze - le - nú, ej, je tam stu - dé - ne - čka, na - pij sa jí,

má mi - lá, e - sli si ga - lá - ne - čka.

Pod tú horú zelenú,
ej je tam studénečka,
napij sa jí, má milá,
esli si galánečka.

A jak sa jí napila,
hned' krase nabyla,
och, vem si mňa, synečku,
och, co bych neslúžila.

312.

Od Vsetína.

Sušil 533.

Dě - ve - čka šo - haj - ka ve - li - ce pro - si - la, vem si mňa

synečku, vem si mňa, synečku, co bych ne - slú - ži - la.

1.

Děvečka šohajka
velice prosila:
[: Vem si mňa, synečku, :]
co bych neslúžila.

Vem si mňa, synečku,
já ťa pěkně prosím,
[: jak si mňa nevezmeš, :]
já sa zabiť mosím.

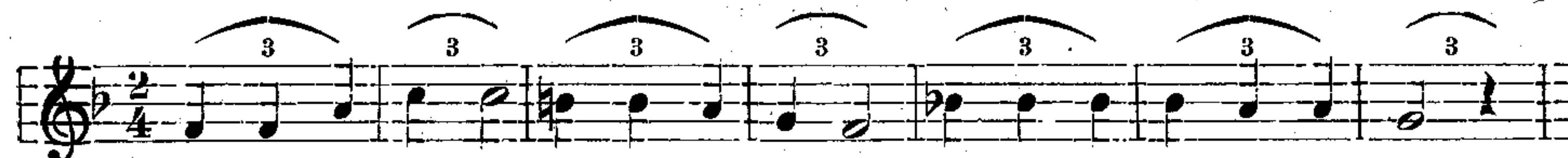
2.

Nehľad' ty, cérečko,
na moju pěknú tvár
[: príjdi sa podívať,
jaký su hospodár.

Jaký si hospodár,
takovú máš ženu,
[: ty piješ v palérni, :]
ona pije v šeňku.

313.

Od Vsetína.

Vě - tří - ček fu - cí, ho - re - čka hu - cí, vr - še - ček sa jí klá - tí.

Větříček fučí,
horečka hučí,
vršeček sa jí klátí.

Kerá děvečka,
nemá synečka,
ja nech sa jí navrátí.